

les de avella, terminal

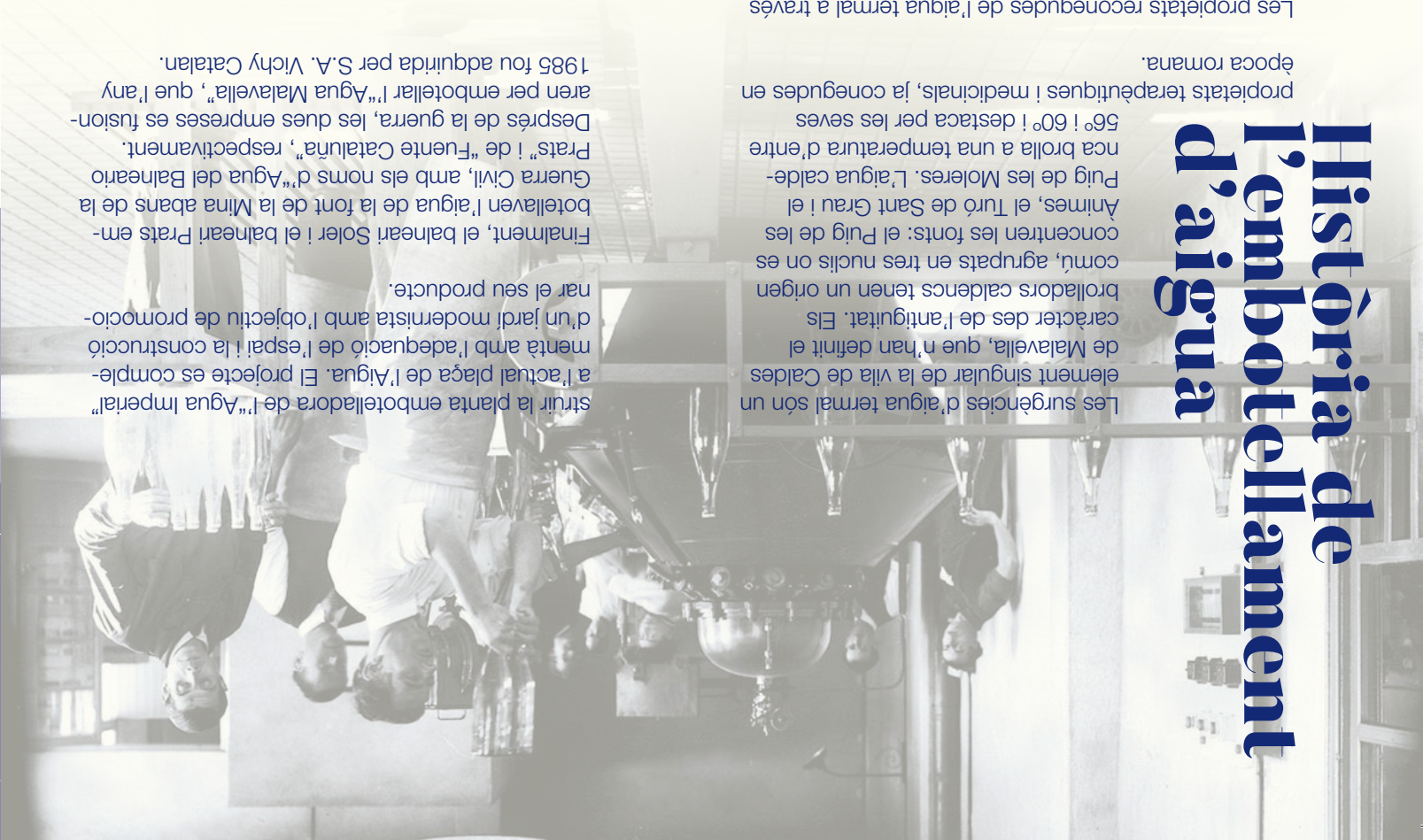
Entre els segles XVI i XVIII la vila no va tenir un creixement significatiu, sinó que va mantenir el traçat de carrers i edificacions dins el recinte emmurallat, sovint lligat a l'activitat agrària i menestral. Tanmateix, l'activitat agrícola va viure la seva major expansió, posada de manifest en la construcció o consolidació de nombrosos masos distribuïts pel territori.

A black and white photograph of a narrow, covered walkway in a traditional Japanese town. The walkway is flanked by wooden buildings with multiple levels of windows and balconies. A large, ornate lantern hangs from the ceiling, and a small, white, dome-shaped structure is visible in the distance.

població.

epoca romana.

proprietats terapèutiques i medicinals, ja conegudes en

Història de l'embotellament d'aigua

Les surgències d'aigua termal són un element singular de la vila de Caldes de Malavella, que n'han definit el caràcter des de l'antiguitat. Els brolladors caldens tenen un origen comú, agrupats en tres nuclis on es concentren les fonts: el Puig de les Ànimes, el Turó de Sant Grau i el Puig de les Moleres. L'aigua caldenc a brolla a una temperatura d'entre 56° i 60° i destaca per les seves propietats terapèutiques i medicinals, ja conegudes en època romana.

Finalment, el balneari Soler i el balneari Prats embotellaven l'aigua de la font de la Mina abans de la Guerra Civil, amb els noms d'"Agua del Balneario Prats" i de "Fuente Cataluña", respectivament. Després de la guerra, les dues empreses es fusionaren per embotellar l'"Agua Malavella", que l'any 1985 fou adquirida per S.A. Vichy Catalan.

Construir la planta embotelladora de l'"Agua Imperial" a l'actual plaça de l'Aigua. El projecte es complementa amb l'adequació de l'espai i la construcció d'un jardí modernista amb l'objectiu de promoció i del seu producte.

Finalment, el balneari Soler i el balneari Prats embotellaven l'aigua de la font de la Mina abans de la Guerra Civil, amb els noms d'"Agua del Balneario Prats" i de "Fuente Cataluña", respectivament. Després de la guerra, les dues empreses es fusionaren per embotellar l'"Agua Malavella", que l'any 1985 fou adquirida per S.A. Vichy Catalan.

1985 fou adquirida per S.A. Vichy Catalan.

AJUNTAMENT DE CALDES DE MALAVELLA

turisme@caldesdemalavella.cat

Tel: 972 48 01 03

17455 Caldes de Malavella

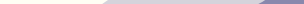
Cal Fentem la Plaça
Plaça de l'U d'Octubre 2017

ist Office • Office du Tourisme

de Turismo - Oficina de Tu

e-caides

SIGUENOS • FOLLOW US •

Lloret de Mar

Tossa de Mar

CADINETS

...res

C-65

ESTACIÓ TREN
CALDES DE
MALVETLA
C-65

LES GAVARRES

Fotografia de portada: Carles Carreras- Rallí fotogràfic 2009

Balneari Prats

SEGLES

XIX-XX

L'antecedent del Balneari Prats és un petit establiment termal que fundà la família Prats tot aprofitant l'aigua de la font de la Mina. El fenomen creixent de l'estiueig va propiciar que, durant la segona meitat del segle XIX, es construís l'edifici actual al centre de la població.

El nou edifici, de gust eclèctic, que es caracteritza per l'ús d'elements arquitectònics d'èpoques diferents, va haver d'ampliar-se l'any 1912, seguint el projecte de l'arquitecte Eusebi Bona i Puig. Fou llavors quan se substituï l'antiga portalada d'accés per l'actual. Al costat de l'establiment termal, s'hi bastiren diverses casetes per allotjar-hi els clients, les quals foren enderrocades fa uns anys.

El balneari Prats embotellava "Agua del Balneario Prats" a petita escala, fins que l'augment de la demanda d'aigua amb gas va fer que s'unissin el balneari Prats i el balneari Soler per crear un nou embotellament anomenat "Agua Malavella", de l'aigua procedent de la Font de la Mina. Aleshores es produí un canvi en la consideració que es tenia de l'aigua de Caldes: a més del consum adreçat als tractaments medicinals, a partir d'aquell moment fou considerada aigua de taula, amb el consegüent augment de la demanda. La planta embotelladora fou adquirida l'any 1985 per l'empresa S.A. Vichy Catalan.

Balneari Vichy Catalan

SEGLES

XIX-XX

El Balneari Vichy Catalan va ser promogut pel doctor Modest Furest i Roca, que l'any 1880 va comprar els terrenys del Puig de les Ànimes. Aquesta adquisició tenia com a objectiu l'explotació de les fonts d'aigua termal, que consistí en la construcció d'una planta embotelladora i en els banys "in situ". L'aigua de les fonts Gran, de la Cantera, Xica i del Fetge va ser inicialment comercialitzada amb el nom d'"Agua del Puig de las Animas", declarada ja llavors d'utilitat pública. L'any 1891 l'aigua adoptà el nom de "Vichy Catalan", per analogia amb les reconegudes aigües medicinals del centre termal francès. Aquell mateix any, el Dr. Furest va consolidar el projecte amb la construcció d'un balneari, encarregat a Gaietà Buigas i Monrabà. La planta embotelladora va assolir ben aviat un èxit notable, que l'Ajuntament de Caldes va reconèixer atorgant al Dr. Furest la distinció de fill adoptiu de Caldes de Malavella. Arran de les despeses considerables derivades de la construcció del balneari, l'any 1900 es formà la nova societat "S.A. Vichy Catalan", en la qual s'incorporaren els quatre socis barcelonins Josep Ferrer i Torralbas, Josep Serradell i Amich, Bonaventura Blay i Milà i Josep Vias i Camps.

El balneari es projectà com un edifici de dimensions monumentals, d'estil modernista i de marcada inspiració arabitzant. Consta de dues parts diferenciades que formen una "T": la primera, de composició més senzilla, i, la segona, amb més decoració i visibilitat. A la primera part, les obertures són d'arc de ferradura, formant un pòrtic a la planta baixa amb un porxo avançat central que constitueix l'accés principal. També hi destaca un pati interior amb una font, davant de la qual hi ha una capella dedicada a sant Josep i a sant Esteve, construïda sota la influència de l'estètica modernista. De la segona part, en destaquen les torres amb merlets dels extrems i la part central, així com les obertures d'arc de ferradura emmarcades de tonalitat diferent.

Font de la Mina

Font d'aigua termal, també coneguda amb el nom de Raig d'en Mel. Fou localitzada arran de les obres de construcció d'una mina, que es feien per dessecar un camp pantanós. Durant la dècada de 1840 la seva aigua calenta fou canalitzada de forma subterrània fins a unes cases de banys, que foren els antecedents dels balnearis Prats i Soler. L'aigua de la font va ser embotellada per al consum pel Balneari Prats amb el nom d'"Agua del Balneario Prats" i pel Balneari Soler com a "Fuente Cataluña", fins que tots dos van fusionar-se sota el nom "Agua Malavella". Finalment, l'any 1985 va ser adquirida per S.A. Vichy Catalan.

La Font de la Mina o Raig d'en Mel està construïda en un mur amb pedra tosca, on hi ha fixat un brollador metàl·lic. Els safareigs propers s'omplen de l'aigua que sobreix, i a tota la contrada aquesta aigua termal gaudia de molta anomenada a causa de la seva idoneïtat per fer la bugada. Aquest és l'origen del topònim de la Riera del Lleixiu, que transcorre pel davant i que en recull l'aigua.

Font dels Bullidors

Font pública d'on brolla aigua termal a 56°, procedent del Turó de Sant Grau. Per la situació d'aquesta font, es creu que era la surgència que abastia d'aigua les termes romanes. Tradicionalment, els veïns utilitzaren l'aigua de la font per a ús domèstic, ja fos per beure o per cuinar o rentar. Per complementar l'economia familiar, alguns veïns venien l'aigua en tines a les poblacions del voltant. A principis del segle XIX, se'n canalitzà l'aigua fins a un petit establiment termal conegut amb el nom d'"Els Banys Nous", que no va prosperar. A finals del segle XIX, bona part del brollador va ser adquirit per l'industrial Pau Estapé, que va arribar a un acord amb l'Ajuntament per tal que els caldens disposessin d'una part del cabal per a les seves necessitats. L'any 1902, el Sr. Estapé va començar a embotellar l'aigua amb el nom de "Vichy Caldense", que més tard seria "Agua Xala" i finalment, l'any 1912, "Agua Imperial".

Font de Sant Narcís

Font pública d'on brolla aigua termal a 60°, procedent del Turó de Sant Grau. L'aigua de la font, també denominada de Santa Cecília, la feien servir els veïns per a ús domèstic, ateses les seves propietats reconegudes. A mitjan segle XIX pertanyia a la família Pla i Deniel, que fou autoritzada a exportar-la com a aigua medicinal el 1870, amb el nom de "San Narciso". L'any 1890 Narcís Pla i Deniel cedí una part de les aigües als veïns, cosa que donà lloc a la font de Sant Narcís. Durant el segle XX la propietat va canviar de mans en diverses ocasions.

